

Dr Roger Green, Chrześcijaństwo amerykańskie, sesja 1 8, Teologia liberalna w Ameryce

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 18, Liberalna teologia w Ameryce.

Jestem na stronie 15 sylabusu. Po prostu przypomnienie, gdzie jesteśmy. To wykład numer 14.

Nazywamy to Liberalną teologią w Ameryce. To jest część 4 kursu Nowoczesna Ameryka od 1918 do chwili obecnej. Tak więc wykład 14, Liberalna teologia w Ameryce.

To, co zrobiłem, było tylko przypomnieniem. Przedstawiłem wprowadzenie do tego, jak wyglądało życie w Ameryce między końcem wojny secesyjnej w 1865 r. a początkiem pierwszej wojny światowej w 1918 r. Tak więc rodzaj życia, który istniał w szerszej kulturze amerykańskiej, był postępowy. Dla niektórych ludzi było to z pewnością życie dostatnie, bez wątplenia.

Amerykanie byli bardzo pewni przyszłości i bardzo pewni tego, co przyszłość im przyniesie. Tak więc dzieje się wiele. Wspomnieliśmy jednak, że zachodzi wiele zmian.

Wspomnieliśmy o darwinizmie i jeszcze raz o tym porozmawiamy. Zaszło wiele zmian historycznych, ale szczególnie zmiany społeczne miały miejsce, gdy ludzie przybywali do miast masowo, pracując w miastach. Jak sobie z tym wszystkim radzicie? I coraz większa sekularyzacja.

Więc teraz liberalizm jest tym, co, nawiasem mówiąc, nazwiemy klasycznym protestanckim liberalizmem, żeby nadać mu dokładną etykietę. Klasyczny protestancki liberalizm zaczyna się zakorzeniać w teologii chrześcijaństwa w Ameryce w seminariach, ambonach, publikacjach itd. Więc, okej.

Więc myślę, że na tym się zatrzymaliśmy, ponieważ nie sądzę, żebyśmy zatrzymaliśmy się na punkcie B, trzech strategiach ratowania chrześcijaństwa. Nie zaczęliśmy tam, prawda? Nie doszliśmy do tego, prawda? Okej, trzy strategie ratowania chrześcijaństwa. Więc pozwólcie, że przedstawię krótkie wprowadzenie, a potem przyjrzymy się tym trzem dziś rano.

Dzieje się tak, że wraz z nawałnicą współczesnego świata i nawałnicą wszystkich rzeczy, o których w pewnym sensie mówiliśmy, wielu chrześcijan, chrześcijan z

dobrymi intencjami, uważało, że chrześcijaństwo jest naprawdę w niebezpieczeństwie. Chrześcijaństwo w Ameryce jest w niebezpieczeństwie. Jest w niebezpieczeństwie, że się załamie, a zwłaszcza jest w niebezpieczeństwie, że się załamie, ponieważ masz całkiem potężny intelektualny atak na chrześcijaństwo w tym bardzo postępowym świecie, w którym żyjemy.

Są ludzie, którzy wątpią w autorytet Biblii, ludzie, którzy wątpią w autorytet kościoła. I tak intelektualnie chrześcijaństwo jest atakowane. Teraz, co się dzieje, są ludzie w tym ruchu, który nazywamy klasycznym protestanckim liberalizmem, którzy chcą uratować chrześcijaństwo.

Chcą uratować chrześcijaństwo. Chcą uczynić je żywą, zdrową, intelektualną religią w Ameryce. I tak oto klasyczny protestancki liberalizm opracowuje trzy strategie.

Są to zasadniczo strategie intelektualne, ale istnieją trzy strategie na uratowanie chrześcijaństwa w Ameryce i na ponowne ożywienie chrześcijaństwa w Ameryce pomimo całego naporu. Okej, więc pierwsza z nich nazywa się ubóstwieniem procesu historycznego. Ubóstwienie procesu historycznego.

Okej, więc po pierwsze, kiedy używamy tego słowa, kiedy mówimy, że coś jest ubóstwione, co mamy na myśli, kiedy używamy tego słowa? Coś jest ubóstwione. Co mamy na myśli? Możecie to stwierdzić patrząc na słowo, ale przepraszam, uczynione bóstwem. Coś jest uczynione bóstwem. Coś jest uważane za coś w rodzaju boga.

Tak więc pierwszą strategią było ubóstwienie procesu historycznego. Innymi słowy, jeśli chcemy uratować chrześcijaństwo w Ameryce, spójrzmy na proces historyczny i wykorzystajmy go jako sposób na uratowanie chrześcijaństwa w Ameryce. Innymi słowy, gdyby chrześcijanie mogli po prostu zrozumieć proces historyczny, zrozumieliby, co znaczy być dobrym chrześcijaninem we współczesnym świecie.

Więc nazywamy to ubóstwieniem procesu historycznego. Okej, więc to, co ci ludzie głoszą, pamiętajcie, głoszą to na ambonach, nauczają tego w seminariach, piszą o tym w książkach i tak dalej. To, czego nauczają, to to, że Bóg objawia się przede wszystkim w historii.

Jeśli chcesz wiedzieć o Bogu i jeśli chcesz mieć religię, która jest w pewien sposób skupiona na Bogu, to wiesz, ponieważ czuli, że chrześcijaństwo jest zagrożone. Więc musisz zrozumieć, że Bóg objawia się w historii. I to nie jest nic nowego, ponieważ kiedy patrzysz na Stary Testament, jednym ze sposobów, w jaki Bóg się objawia, jest sposób, w jaki współpracował z ludem Izraela.

Więc to nie jest nic nowego. Jednak w pewnym sensie czymś nowym było to, że Bóg objawił się w historii, ale wcielił się także w człowieczeństwo. Nie przez Jezusa Chrystusa, ale przez człowieczeństwo.

Boże, patrzymy na ludzkość i widzimy wcielenie Boga w ludzkości. I to ludzkość w pewien sposób niesie historię, w której widzimy Boga, w której rozumiemy Boga. Teraz, powinniście już mieć jakieś znaki zapytania, kiedy to mówię, ale pamiętajcie, oni próbują uratować chrześcijaństwo, odkupić chrześcijaństwo, i tak to robią.

Więc teraz ci ludzie również wierzą w Jezusa. Mają pogląd na Jezusa i nie ma co do tego wątpliwości. Więc nie odrzucają Jezusa.

Nawet nazywają go Chrystusem. Teraz najważniejszą rzeczą w Jezusie Chrystusie jest jednak to, że nie był Bogiem. To nie jest najważniejsza rzecz w Jezusie.

Ważne w Jezusie Chrystusie jest to, że był tak jednością z bóstwem, z Bogiem. Był tak w kontakcie z Bogiem. Był tak dobry i połączony z Bogiem, że uosabiał bliską relację między boskością a historią.

On jest ucieleśnieniem tej cudownej relacji między Bogiem a historią, która nadchodzi w Chrystusie, i jest w Jezusie. Dlatego najlepszą rzeczą, jaką możesz zrobić, jeśli chodzi o Jezusa, jest naśladowanie Go. Nie powinniśmy myśleć o tych ludziach, którzy teraz tego nauczają, ubóstwiając proces historyczny, że nie powinniśmy myśleć o nim jako o Bogu, ale powinniśmy myśleć o nim jako o istocie ludzkiej, która jest bardzo połączona z Bogiem w kontakcie z Bogiem i która bardzo dobrze rozumiała proces historyczny, który Bóg realizuje w swoim świecie.

Więc najlepszą rzeczą, jaką możesz zrobić, jest próba naśladowania Jezusa. Staraj się być osobą, która jest również w bardzo bliskim kontakcie z Bogiem i rozumie historyczny proces Boga na świecie. Powinniśmy powiedzieć, że ci ludzie również mówili o królestwie.

Podobał im się język królestwa. To w porządku używać języka królestwa, dopóki rozumiemy królestwo jako ciągłe odsłanianie tego, kim jest Bóg w procesie historycznym.

Więc nie musisz rozumieć królestwa Bożego w jakiś teologiczny sposób, coś, co zostało ustanowione przez Chrystusa. Ale jeśli rozumiesz królestwo Boże jako ewolucję historycznych procesów Boga w historii i tak dalej, będziesz miał całkiem dobre zrozumienie tego, czego Jezus próbował cię nauczyć o królestwie Bożym. Więc znowu, język biblijny jest tutaj używany, ale jest używany w nieco inny sposób przez tych ludzi próbujących uratować chrześcijaństwo.

Okej, jeszcze jedna rzecz o ubóstwianiu procesu historycznego. Ci ludzie czytają Biblię. Wierzą w Biblię.

Otwierają swoją Biblię. Głoszą kazania z Biblii. Nauczają z Biblii.

Wierzą w Biblię. Nie porzucili Biblii. Jednak, jeśli chodzi o nich, Biblia nigdy nie powinna być postrzegana jako dzieło teologiczne.

Jeśli interpretujesz Biblię teologicznie lub doktrynalnie, jesteś na złym kursie pod względem hermeneutyki. Kiedy otwierasz Biblię, musisz czytać ją jako dokument historyczny. Musisz czytać ją jako swego rodzaju odsłonięcie Boga w działaniu w historii.

Teraz, dla wielu z tych ludzi, wielkim sposobem, w jaki Bóg działa w historii, jest doświadczenie religijne, o czym również porozmawiamy później. Doświadczenie religijne to sposób, w jaki widzisz Boga najbardziej dominująco działającego w procesie historycznym. Więc położyli wielki nacisk na doświadczenie religijne.

Teraz pamiętajcie, dla nich doświadczenie religijne nie jest grzechem, odkupieniem ani uświęceniem. Doświadczenie religijne dla nich to bycie w jakiś sposób połączonym z Bogiem, tak jak Jezus był połączony z Bogiem, posiadanie w sobie umysłu Boga i tak dalej. Ale widzicie to doświadczenie religijne.

Okej, kolejna rzecz, a mianowicie, przeczytasz ten dokument zwany Biblią, przeczytasz go jako dokument historyczny, który ujawnia historię, i czy jest coś, co powinienesz z niego wyciągnąć w kontekście życia, które prowadzisz? Odpowiedź na to pytanie brzmi: tak. Są zasady. Są podstawowe zasady w biblijnym przesłaniu, które powinienesz wyciągnąć z Biblii.

Tak więc te zasady były prawdziwe przez całą historię i powinienesz je stosować w swojej osobistej moralności i w swojej etyce społecznej. Tak więc jedną z zasad jest oczywiście zasada miłości. Bóg jest kochającym Bogiem.

Widzimy to w narracji historycznej, gdy rozwija się narracja historyczna, i powinniśmy kochać się nawzajem. Tak więc zasada miłości, na przykład, jest wieczną zasadą w Biblii od Księgi Rodzaju do Księgi Objawienia. Więc zdobądź te zasady i zastosuj je w swoim życiu osobistym i etyce społecznej, a będziesz w porządku.

Zrozumiesz, czego Biblia próbuje cię nauczyć. Teraz postępu. Ci ludzie również ubóstwiali proces historyczny; wierzyli w postęp ludzkości.

Gdy patrzyli na koniec XIX wieku i początek XX wieku, czuli, że ludzkość robi postępy, staje się coraz lepsza i lepsza. Wyczekiwali, że XX wiek będzie wiekiem chrześcijańskim. Widzieli więc postęp.

Widzieli, że XX wiek będzie tym wielkim chrześcijańskim wiekiem. I dlatego ubóstwianie procesu historycznego jest właściwą drogą. Okej.

Zabawne jest jednak to, że XX wiek rozpoczął się w 1914 roku I wojną światową. Więc jeśli myślisz, że XX wiek będzie wspaniałym wiekiem chrześcijańskim, że będzie to swego rodzaju wielkie rozwinięcie historii Boga, będziesz miał kłopoty z tą teologią. Nie będziesz w stanie utrzymać tej teologii po I wojnie światowej, ponieważ I wojna światowa była tak brutalna i tak dalej. Już o tym mówiliśmy.

Więc to staje się problematyczne dla ludzi, którzy chcą ubóstwiać proces historyczny. Co się dzieje, gdy proces historyczny nie tylko zostaje zboczony z trasy, co się dzieje, gdy proces historyczny zostaje naprawdę, naprawdę, naprawdę pomieszany z I wojną światową i II wojną światową w Korei i Wietnamie oraz Holokaustem, i co się wtedy dzieje z twoim rodzajem ubóstwiania procesu historycznego. Więc, są tam pewne problemy. Ale było wielu teologów i wielu pastorów, którzy ubóstwiali proces historyczny, i to jest droga, którą należy podążać.

Jeśli po prostu zaszczepimy to w ludziach w sposób doktrynalny, jeśli uda nam się sprawić, że zaczną czytać Biblię, w ten sposób, jeśli uda nam się sprawić, że kaznodzieje będą głosić to przesłanie, uratujemy chrześcijaństwo w Ameryce. Sprawimy, że znów będzie to coś realnego, ponieważ widzieli to jako coś, co w zasadzie się załamało. Więc to jest po pierwsze, pierwszy rodzaj taktyki lub pierwszy rodzaj strategii tutaj.

Okej, pytania odnośnie tego, ubóstwiania procesu historycznego? Tak, są, i przejdziemy do kilku nazwisk. Najpierw wymienię trzy, a potem przejdziemy do nazwisk osób, które w taki czy inny sposób przekazały te strategię. Więc zobaczymy kilka osób.

Jasne, jasne. To dobre pytanie. To bardziej protestancki projekt, ponieważ rzymski katolicyzm wciąż się zbiera po wojnie secesyjnej.

To nadal kościół imigrantów. Nadal się konsoliduje, a potem wkraczamy w I wojnę światową i tak dalej. To jest, tak, naprawdę protestancki projekt, o którym tu mówimy.

Jasne, tak. Tak, i gdzie użylibyśmy ich w miejscu takim jak Gordon, na przykład, będzie to reakcja na to, na to, z tym, co znaleziono, i będziemy dużo o tym mówić, ponieważ mówimy o fundamentalizmie i ewangelikalizmie. Tak więc założenie szkół biblijnych i miejsc tego typu jest reakcją na liberalizm, który był postrzegany nie jako ratunek dla amerykańskiego chrześcijaństwa, ale jako dalsze oderwanie go od jego korzeni.

Więc zobaczymy, zobaczymy dużo tego. Tak. Jasne, jasne.

Innymi słowy, nie wierzą w inkarnację w jednej osobie. Bóg nie przyszedł w ciele w jednej osobie, ale Bóg, Bóg przychodzi na ten świat w sposób rzeczywisty, w sposób

rzeczywisty i namacalny. Więc nie mam na myśli inkarnacji, jak bym to miał na myśli, gdybyśmy mówili o inkarnacji Jezusa, Bogu przychodzącym w ciele, ale namacalne byłoby czymś dobrym.

Jak ty? Jaki jest namacalny sposób, w jaki Bóg się objawia? A namacalny sposób jest poprzez historię. Możesz zobaczyć, jak Bóg działał w Starym Testamencie, Nowym Testamencie, historii kościoła i historii Ameryki. Mam na myśli, że możesz, możesz to zobaczyć, prześledzić to, i tak właśnie Bóg, to namacalny sposób, w jaki możesz zrozumieć Boga poprzez tego rodzaju wcielenie.

Więc nie przychodzi w ciele w osobie każdego człowieka, ale przychodzi w namacalny sposób przez historię, że my, ludzie, powinniśmy być w stanie zobaczyć, czy czytamy Biblię poprawnie i czy głosimy poprawnie itd. Coś jeszcze? Tak, Emory. Tak.

Co się stanie, to kiedy zobaczymy ewangelikalizm, fundamentalizm i ewangelikalizm. Część z tego jest reakcją na te trzy, którymi będziemy, te trzy, o których będziemy mówić. A teraz mamy kilka innych wykładów, zanim przejdziemy do fundamentalizmu i ewangelikalizmu. Więc, ponieważ tak jest, chcemy porozmawiać o Nowej Ortodoksji.

Chcemy porozmawiać o Rauschenbuschu, więc, więc rozumiemy, trochę to rozwijamy, ale potem zobaczymy, jak fundamentalizm i ewangelikalizm na to zareagują, ale to prawda. W dużej mierze zareaguje na idee, o których wspominamy w tych trzech ruchach. Coś jeszcze o ubóstwianiu procesu historycznego.

Okej, więc jaka jest strategia na to? To strategia na uratowanie chrześcijaństwa w Ameryce, na ponowne uczynienie go silnym. Więc, jak wspomniał Carter, to protestancka strategia. Zasadniczo, rzymski katolicyzm nie był w to zaangażowany w tym czasie.

No więc, okej, to jest numer jeden. Numer dwa to podkreślanie etyki, podkreślanie etyki. Okej, więc dla tych ludzi, i tak, to, wiesz, oto kolejna rzecz.

W przypadku tych trzech, o których będziemy mówić, nie chcę, nie chcę, żebyście mieli takie wrażenie, że były pewne, wiesz, była taka jedna grupa ludzi tutaj, a potem jest inna grupa ludzi tutaj, a potem jest jeszcze inna grupa. Wszystkie te rzeczy w pewien sposób się ze sobą przecinają. To klasyczna liberalna protestancka strategia oszczędzania.

Ale wyjaśniam je tylko na te trzy sposoby, więc mam nadzieję, że będzie to dla ciebie zrozumiałe. To jest jedyny powód, dla którego to robię. Okej, czy to ma sens? Okej.

Dobrze, za podkreślenie etyki. Kluczowy test dla chrześcijaństwa, a to stało się niemal synonimem dla ludzi. Życie, nie doktryna.

Życie, nie doktryna. Chrześcijaństwo dotyczy życia. Nie dotyczy doktryny.

Chodzi o życie, które prowadzisz i rodzaj życia, które prowadzisz. I dlatego ci ludzie uważali, że możemy uratować chrześcijaństwo i naprawdę uczynić je żywotnym, jeśli naprawdę to podkreślimy. Więc to nie jest doktryna, która nas interesuje.

To jest życie, prowadzenie dobrego, etycznego, moralnego życia. Więc, okej, kto staje się tutaj przykładem? Oczywiście, raz jeszcze, Jezus staje się przykładem. Jezus był osobą, która żyła takim życiem w relacji z Bogiem.

Prawdziwe życie, jakie powinno być przeżywane, spójrz na Jezusa, a wtedy będziesz miał swój przykład. Okej, więc Jezus, i tak dla tych ludzi, zauważ, że Jezus nie podkreślał osądu. Jezus podkreślał miłość.

Więc życie pełne miłości jest tym, czym życie powinno być, jeśli jesteś chrześcijaninem, a osąd powinien być poza obrazem. Byli zdenerwowani osądem. Tak, Haley? Jasne.

Nie wierzyli, że Jezus jest Bogiem, ale to byłoby prawdą w zasadzie dla wszystkich trzech, o których będziemy mówić ogólnie, że wierzyli, że Jezus został posłany przez Boga. Mają wysokie mniemanie o Jezusie i że miał on szczególną relację z Bogiem, ale nie był Bogiem w ciele. Więc Jezus staje się twoim przykładem.

Jezus staje się twoim przykładem moralnym, twoim przykładem etycznym. Więc teraz jedną rzeczą, która jest bardzo ważna dla ludzi podkreślających etykę, jest edukacja chrześcijańska. Edukacja chrześcijańska staje się naprawdę, naprawdę krytyczna.

Ruch szkół niedzielnych, w pewnym sensie, został przejęty przez niektórych z tych ludzi, ponieważ chcieli podkreślić etykę, a jeśli chcesz podkreślić etykę, musisz edukować ludzi. Musisz szkolić ludzi w zakresie tego, na czym polega etyka. Okej, ilustracja tutaj pochodzi z mojego własnego życia osobistego, nie powiem ci nazwy kościoła.

Nie powiem ci, gdzie znajduje się kościół. Nie powiem ci, jakiego jest wyznania, ale wiele, wiele lat temu poproszono mnie, abym poszedł i poprowadził zajęcia w szkole niedzielnej na temat Ewangelii Jana dla osoby dorosłej w tym kościele dla dorosłych w grupie szkół niedzielnych i myślę, że byłem tam przez cztery tygodnie, cztery niedziele. Teraz uznałem to za trochę dziwne i to, cóż, pozwolę ci zdecydować.

Wydało mi się to trochę dziwne. Poszliśmy w pierwszą niedzielę, więc oczywiście miałem swoją Biblię, ponieważ czytaliśmy Ewangelię Jana, więc wydało mi się to dziwne. Nikt nie miał Biblii.

Nikt nie pomyślał, żeby przynieść Biblię. Po co miałbyś przynosić Biblię do kościoła? Mam na myśli, że nie nawiązywali tego połączenia. Nie jestem pewien, dlaczego pytali, ale w każdym razie nie nawiązywali tego połączenia, więc biegali dookoła. Znaleźli parę Biblii gdzieś w kościele, ukryte w szafce czy coś, więc znaleźli parę Biblii i mogli trochę popatrzeć.

Ludzie mogli zajrzeć. Teraz znalezienie Ewangelii Jana było dość poważnym zadaniem, więc musiałem, okej, zobaczmy, jakiej Biblii używasz. Okej, otworzymy stronę 1009. Pierwsza niedziela była naprawdę trudna, ale teraz, po pewnym czasie, myślę, że może zrozumieliśmy jej istotę, ale nie jestem pewien, dlaczego zostałem zaproszony.

Nie jestem pewien, czyj to był pomysł w tym kościele, żeby faktycznie prowadzić studium Biblii. Chodzi mi o to, dlaczego miałbyś to robić w kościele? A potem miałem trochę niepokojącą, chyba niepokojącą małą przygodę tutaj. W moją czwartą niedzielę, kiedy skończyłem, po prostu przeszedłem się korytarzem i były tam zajęcia szkółki niedzielnej dla dzieci, wiesz, w różnym wieku i wszystko, i zauważyłem w dwóch lub trzech pokojach, że one nadal trwają.

Ich zajęcia wciąż trwały. Zauważyłem, że w dwóch lub trzech pokojach wyświetlano kreskówki, takie jak Myszka Miki, Kaczor Donald i Davy Crockett i tak dalej, wyświetlano kreskówki, i oglądałem te kreskówki przez dłuższy czas i tak dalej, więc po prostu zapytałem kogoś w kościele, no cóż, opowiedz mi o zajęciach w szkole niedzielnej. Cóż, nie używamy Biblii z naszymi dziećmi w szkole niedzielnej.

To byłoby zabronione, ale pokazujemy im kreskówki i myślimy, że z tych kreskówek mogą wynieść pewne wartości moralne w kwestii tego, jak powinni żyć swoim chrześcijańskim życiem, więc myślę, że kreskówki dają im lepsze zrozumienie moralne życia chrześcijańskiego niż Biblia i tak dalej, więc nie, dlaczego miałbyś używać Biblii w szkole niedzielnej? Mam na myśli, kto by pomyślał? Więc, więc kreskówka, powiedziałem kreskówka, więc ja, więc byłem, nigdy mnie nie zaprosili z powrotem. Nigdy nie wróciłem, ale to było dziwne, mam na myśli, że to było bardzo dziwne wydarzenie w moim życiu, ponieważ to po prostu nie jest świat, w którym żyję, więc, ale to był bardzo liberalny kościół, i zasadniczo, po co używać Biblii, skoro można używać kreskówek? Powinienem opowiedzieć ci o jednym kościele. Powinienem? Muszę pilnować czasu, ale powinienem opowiedzieć ci o jednym kościele, do którego chodziłem.

To bardzo ciekawy kościół. Nie powinnam, nie powinnam tego robić, ale to zrobię, ale kiedyś zabierałam studentów do Nowego Jorku. My w Barrington College mieliśmy zimę w styczniu, więc mieliśmy trzy tygodnie.

W styczniu, więc mieliśmy trzy tygodnie mojej zimy. Zabierałem studentów do Nowego Jorku na te trzy tygodnie. Chciałem, żeby zobaczyli, czym jest eksperymentalny kościół w Greenwich Village.

Więc pewnej niedzieli poszliśmy do tego kościoła. Nazywał się Judson Memorial Church. A po, jestem Judson, swoją drogą, Judson Memorial Church.

To bardzo interesujący kościół. I nie wiedziałem, jak moi uczniowie zareagują na to. Więc potem mieliśmy ciekawe dyskusje.

Na przykład, w jedną niedzielę, na którą poszliśmy w jednym roku, pastor wygłosił kazanie przy pianinie, ponieważ jest pianistą jazzowym. Więc wygłasza kazanie przy pianinie. A wszystkie hymny tego poranka były o Myszce Miki, jak piosenki Disneya, jak Myszka Miki i Davy Crockett.

To były hymny na poranek w kościele, ponieważ wygłaszał kazanie na pianinie o religii Myszki Miki. Więc, aby zsynchronizować nas z religią Myszki Miki, którą głośił, śpiewaliśmy piosenki Disneya. Więc to były hymny kościoła.

Więc powiedzieli, że to tam są hymny na poranek. Więc to bardzo interesujący eksperymentalny kościół. I to jest Judson Memorial Church.

Kiedy myślisz o tle Judson i wokół niego, to jest to Judson Memorial Church, ale bardzo eksperymentalny. Więc innym razem, byliśmy tam przez kolejny rok, ale to była komunie w kościele. To czas komunii w kościele.

Więc pomyślałem, że to będzie ciekawe. Ciekawe, co zamierzają zrobić. Są bardziej liberalnie nastawieni, można powiedzieć.

Na komunię była Coca-Cola i chipsy ziemniaczane. Więc podawali sobie chipsy ziemniaczane, a potem Coca-Colę i tak dalej. Bardzo interesujące Judson Memorial Church.

Więc możesz zrozumieć, to nie ma nic wspólnego z niczym. Więc będę wygłaszał wykład, właściwie znowu będę wygłaszał wykład, ale to po prostu przypominało mi chodzenie do innego kościoła. A potem byłem w Judson Memorial Church.

I tak można zobaczyć tam kilka interesujących, dziwnych i cudownych zjawisk. Ale w każdym razie, wraca to do podkreślania etyki. Okej, więc to właśnie robią ci ludzie, podkreślając etykę.

Okej, teraz było kilka takich osób, teraz przejdziemy do kilku nazwisk. Było kilka osób, które podkreślały naprawdę osobistą etykę, a czasami niemal ewangelię zdrowia i bogactwa, ale były bardziej powiązane teologicznie. Więc nie były; były to osoby,

które były bardziej zakorzenione teologicznie, ale niektóre podręczniki nadal odnoszą się do nich jako do będących w tradycji liberalnej.

Ale chcę, żebyście wiedzieli, że są one bardziej zakorzenione teologicznie niż tego rodzaju ekscesy, o których mówiliśmy. Pozwólcie, że wymienię cztery z nich. Pierwsze dwa miały tendencję, czasami, do podkreślania indywidualizmu ewangelii.

Czasami kładli nacisk niemal na ewangelię zdrowia i bogactwa. Nie byli Joelem Osteenem, ale czasami kładli nacisk na ewangelię zdrowia i bogactwa. A dwójka z nich, która jest najsłynniejsza, to Henry Ward Beecher i to są jego randki.

A potem Phillips Brooks w Trinity Church. Podczas naszej drugiej wycieczki terenowej poszliśmy do Trinity Church i zobaczyliśmy Church of Phillips Brooks. Teraz chcemy powtórzyć, że ci ludzie mogli być bardziej w liberalnej tradycji, ale byli o wiele bardziej uziemieni niż to, o czym mówiliśmy.

Byli ugruntowani w pismach świętych, w Bogu jako Chrystusie, w Trójcy itd. Ale byli ludźmi nieco bardziej liberalnymi. Czasami w swoich kazaniach podkreślali etykę, ale wierzyli, że Jezus jest Bogiem.

Wierzyli w Trójcę i tak dalej. Ale to są dwa nazwiska, na które warto zwrócić uwagę. Dwa inne nazwiska, na które warto zwrócić uwagę, to Washington Gladden i Walter Rauschenbusch.

Zaraz do ciebie dołączę, Carter. Washington Gladden i Walter Rauschenbusch. Teraz przeczytałeś biografię Rauschenbuscha.

Prawdopodobnie przeczytałeś ją już dwa lub trzy razy, ponieważ masz ją od pierwszego dnia, kiedy ją przeczytałeś. Więc jeśli czytasz rozdział tygodniowo, przeczytałeś ją prawdopodobnie trzy razy. Ci dwaj byli założycielami tego, co stało się znane jako ewangelia społeczna.

Teraz, społeczna, ale te dwie osoby są również dobrze ugruntowane teologicznie, dobrze ugruntowane w kategoriach Trójcy i wcielenia, i tak dalej, i tak naprawdę, jak podkreślimy, kiedy będziemy wykladać o Rauschenbuschu, a twoja książka podkreśla, Rauschenbusch nawet byłby uważany za ewangelikalnego, to jest etykieta, którą autor twojej książki zauważa, że używa dla Rauschenbuscha. Jednak używam Gladdena i Rauschenbuscha jako ludzi, którzy mają liberalną tendencję do podkreślania społecznej części ewangelii, więc tam właśnie idzie ten rodzaj podkreślania etyki. Może to przejść do indywidualnego nacisku na etykę, jak to miało miejsce u Beechera i Brooksa w niektórych momentach, lub może przejść do społecznego nacisku na etykę, jak to miało miejsce u Gladdena i Rauschenbuscha w niektórych momentach. Tak więc to podkreślanie etyki może iść w obu tych kierunkach.

Okej, widziałem tu rękę Cartera, więc podkreślanie etyki, tak. Dobrze, on był, mówisz o Henrym Wardzie Beecherze, on był, tak, jego ojcem był Leonard Beecher, ale on jest, nie, on jest indywidualizmem, który on, czasami podkreślali, mógł zostać skrytykowany, ale te są ładne, te cztery osoby z pewnością mieszczą się w granicach ortodoksyjnego chrześcijaństwa, bez wątplenia. Okej, więc to, numer trzy, pozwól mi wrócić tutaj, numer trzy, okej, trzeci, i centralność uczuć religijnych, centralność uczuć religijnych, trzeci sposób, w jaki można odkupić chrześcijaństwo w Ameryce.

Dobrze, więc zapisz to. To również jest w twoim sylabusie, centralne znaczenie uczuć religijnych. Ups, dobrze. Teraz, aby to zrobić, nigdy nie zrozumiemy centralnego znaczenia uczuć religijnych, jeśli nie zrozumiemy Friedricha Schleiermachera, więc muszę zacząć od odrobiny historii kościoła i odrobiny historii teologicznej, a to jest od Friedricha Schleiermachera, a to jest obraz Friedricha Schleiermachera tutaj. Dobrze, Friedrich Schleiermacher, wielu z was słyszało. Zanim ten kurs się rozpoczął, słyszeliście o Jonathanie Edwardsie i Janie Kalwinie. Ilu z was słyszało o Friedrichu Schleiermacherze przed dzisiejszym dniem? Każdy, jedna, dwie, trzy, cztery, może cztery osoby, pięć.

Okej, Friedrich Schleiermacher, nadajmy mu tytuł, po prostu, po prostu umieśćmy go gdzieś. Czasami nazywany jest ojcem teologii liberalnej, Friedrich Schleiermacher, okej, Friedrich Schleiermacher był niemieckim teologiem, a był niemieckim teologiem, który zmagął się z tym samym kryzysem w Niemczech, z którym zmagali się ludzie w Ameryce, którzy rozwijali te strategie, ale on, wiesz, był tutaj trochę wcześniej, to są daty Schleiermachera. Okej, więc z jakim kryzysem zмага się Schleiermacher? Zмага się z kryzysem, że chrześcijaństwo i Biblia są przestarzałe.

Nikt tego już nie potrzebuje, dziękuję bardzo. Może kiedyś tego potrzebowaliśmy, ale teraz już nie. To kryzys, z którym zmagął się w Niemczech w tamtym czasie.

Dlatego Schleiermacher czuje, że Bóg powołał go do posługiwania tym, których nazwał kulturowymi pogardzaczami religii. Tak więc posługuje kulturowym pogardzaczom religii. Innymi słowy, posługuje tym, którzy są wysoko i wysoko.

Służy bogatym, wpływowym i potężnym w niemieckim społeczeństwie, aby pomóc im zrozumieć, że chrześcijaństwo jest istotne dla ich życia. Innymi słowy, próbuje ocalić chrześcijaństwo w Niemczech, tak jak ludzie, o których mówimy, próbują je odkupić w Ameryce, ale przychodzi trochę wcześniej. Dlatego nazywa się go ojcem chrześcijańskiego liberalizmu.

Okej, więc teraz, kiedykolwiek mówię o Schleiermacher, zawsze mam długie kazanie, więc skrócę moje długie kazanie, ponieważ nie mam czasu. Niektórzy z was będą służyć biednym, i to jest wspaniałe... W jakiegokolwiek posłudze Bóg wam da, w jakimkolwiek powołaniu was poprowadzi, będziecie zajmować się biednymi,

zmarginalizowanymi, bezradnymi, bezdomnymi i tak dalej. Mam na myśli, że niektórzy z was niewątpliwie będą mieli taki rodzaj posługi.

To wspaniała rzecz. Niektórzy z was mogą być jednak powołani przez Boga do posługiwania bogatym, wpływowym, potężnym w społeczeństwie, tak jak Schleiermacher. Czuł, że to jest jego powołanie.

To jest uzasadnione powołanie. Służyć kulturowym pogardzaczom religii to jest uzasadnione powołanie. A Bóg może umieścić niektórych z was w takim miejscu w życiu przez wasze powołanie; to właśnie będziecie robić.

Ale to jest wezwanie i musisz podążać za tym wezwaniem. Więc mam wiele ilustracji, których mogę użyć w tym, ale nie mamy na to czasu. Ale tak czy inaczej, Friedrich Schleiermacher służył tym, których nazywał kulturowymi pogardzaczami religii.

A teraz, co on zrobił, co inni ludzie zaczynają robić z tą trzecią drogą? To, co zrobił, to podkreślenie uczuć religijnych, emocji religijnych i religijnego przywiązania do Boga. To właśnie podkreślał: sprowadzenie tych kulturowych pogardzaczy z powrotem do chrześcijaństwa. Tak więc Schleiermacher i ludzie, którzy podkreślają centralne znaczenie uczuć religijnych, Schleiermacher i ludzie, którzy robili to w Ameryce, umniejszali dogmat, doktrynę i teologię.

Oni naprawdę to zbagatelizowali i nie chcieli żadnej dosłownej interpretacji Biblii w żadnej sprawie. Chcieli rozumieć Biblię tylko jako księgę, która pomaga nam zrozumieć naszą relację z Bogiem. Więc dogmat odchodzi.

Doktryna odpada. Teologia odpada. Dosłowna interpretacja Biblii odpada.

Religijne uczucie jest w modzie. I tak to się staje, dla Schleiermachera, a potem dla ludzi w Ameryce, kiedy to przeniesiesz do Ameryki, staje się to rodzajem religii serca. Teraz zatem, co dzieje się w szerszej kulturze, i zakończę tym.

Musimy zamknąć trochę wcześniej, żeby odzyskać nasze egzaminy. Ale dlatego to, co dzieje się w szerszej kulturze, jeśli chodzi o Schleiermachera i ludzi w Ameryce, to to, że możemy pozwolić nauce robić swoje. Możemy pozwolić edukacji robić swoje.

Możemy pozwolić sztuce robić swoje. Możemy pozwolić matematyce robić swoje. Ponieważ to jest kolejna dziedzina, w której działa Bóg.

Ale religijna sfera, w której działa Bóg, znajduje się w sercu i w doświadczeniu religijnym jednostki. Tak więc, jeśli chodzi o tych ludzi, nie ma sporu między religią a nauką. Nie ma sporu między religią a sztuką.

Nie ma rywalizacji między religią a edukacją. Możemy pozwolić tym rzeczom rozkwitnąć i nie powinniśmy czuć, że musimy z nimi konkurować w ogóle w szerszej kulturze. Staje się to więc religią serca i staje się sposobem na uratowanie chrześcijaństwa, przekonując ludzi, że Bóg chce, abyś miał religijne uczucia w związku z Nim.

A teraz dla Schleiermachera, który staje się wielkim modelem tego, a następnie dla Schleiermachera, wielkiego modelu osoby, która jest religijnie w kontakcie z Bogiem cały czas, stale, nieustannie, wielkim modelem staje się Jezus. Oczywiście, Jezus stał się wielkim modelem osoby, która jest całkowicie zależna od Boga w swoim życiu. Tak więc, są trzy strategie.

Możemy mieć kilka pytań na ten temat, zanim przejdziemy do linii frontu, kiedy spotkamy się w piątek. Więc zakończę tutaj.

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 18, Liberalna teologia w Ameryce.